

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności ogłoszenia o konkursie otwartym EPSO/AD/248/13 na administratorów (AD 6) w sektorze budownictwa; oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są identyczne z tymi przedstawionymi w sprawie T-148/13 Królestwo Hiszpanii przeciwko Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 5 kwietnia 2013 r. — United Parcel Service przeciwko Komisji

(Sprawa T-194/13)

(2013/C 147/54)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: United Parcel Service, Inc. (Atlanta, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: A. Ryan, B. Graham, Solicitors, W. Knibbeler i P. Stamou, lawyers)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie w całości nieważności decyzji Komisji z dnia 30 stycznia 2013 r. C(2013) 431 (Comp/M.6570 — UPS/TNT Express) zakazującej zaproponowanego nabycia TNT Express N.V. przez UPS w zakresie, w jakim Komisja zabroniła w niej tej koncentracji; a także
- obciążenie pozwanej kosztami niniejszego postępowania, w tym także kosztów ewentualnego interwenienta

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty:

- 1) Zarzut pierwszy dotyczy tego, że Komisja dopuściła się naruszenia prawa oraz oczywistego błędu w ocenie badając potencjalne skutki cenowe zamierzonej koncentracji. Następnie instytucja ta uchybiła ciężącemu na niej obowiązkowi uzasadnienia i naruszyła przysługujące UPS prawo do obrony zmieniając w istotny sposób przedstawiony przez UPS model ekonometryczny bez uprzedniego wysłuchania jej stanowiska i należytego wyjaśnienia wprowadzonych zmian.
- 2) Zarzut drugi dotyczy tego, że rozstrzygając w arbitralny sposób o możliwości weryfikacji wzrostu efektywności Komisja naruszyła prawo i odeszła od ustanowionych w orzecznictwie standardów. Następnie instytucja ta dopuściła się naruszenia prawa oraz oczywistego błędu w ocenie przypisując uznanemu przez nią co do zasady wzrostowi efektywności nieznaczną lub zerową wartość. Wreszcie, Komisja naruszyła przysługujące UPS prawo do obrony opierając swą odmowę uznania wzrostu efektywności na podstawie zastrzeżeń, do których UPS nie miała wcześniej okazji się ustosunkować.
- 3) Zarzut trzeci dotyczy tego, że Komisja dopuściła się naruszenia prawa oraz oczywistego błędu w ocenie stosując w błędny sposób pojęcie bliskości konkurencji. Dopuszciała się ona również błędu wyciągając bez należytych dowodów wnioski, że potencjalny wzrost cen stosowanych przez podmiot powstały w wyniku koncentracji zostanie uwzględniony przez konkurenta tego podmiotu.
- 4) Zarzut czwarty dotyczy tego, że Komisja naruszyła przysługujące UPS prawo do obrony odmawiając jej dostępu do odpowiedniego i umożliwiającego obronę materiału dowodowego. Ponadto instytucja ta uchybiła ciężącemu na niej obowiązkowi uzasadnienia, naruszyła prawo i dopuściła się oczywistego błędu w ocenie wyciągając wnioski, że konkurenci, którzy nie konkurują w dostatecznie bliski sposób, nie będą w stanie wywierać w przewidywalnej przyszłości skutecznej presji konkurencyjnej na powstały w wyniku koncentracji podmiot.
- 5) Zarzut piąty dotyczy tego, że Komisja dopuściła się naruszenia prawa oraz oczywistego błędu w ocenie w analizie tego, czy klienci będą w stanie wywierać wpływ na działalność powstałego w wyniku koncentracji podmiotu.